

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

א | בהמה או עיסה שישראל וגוי שותפים בהן, האם מותר לשוחטה או לאפותה ביום טוב ?

ב | האם עיסה העומדת לצורך כלבים נידונת כלחם ?

ג | אפה ביום טוב לצורך חול, האם לוקה ומדוע ?

ד | האם מותר לאפות ביום טוב עבור חיילי המלך ?

א | **בהמה:** מותר לשוחטה. שאי אפשר לכזית בשר בלא שחיתת כל הבהמה, והשחיטה נעשית לצורך חלק הישראל בבהמה.

ואינו דומה לנדרים ונדבות שיש אומרים שאסור לשחטם.

כי עיקר השחיטה לצורך גבוה, ורק אחר כך הכהנים זוכים בחזה ושוק משלחן גבוה, והבעלים בשאר בשר הקרבן.

עיסה: אסור לאפות כולה, אלא יחלק את העיסה ויאפה רק את חלק הישראל.

ב | אם הרועים אוכלים ממנה, דינה כלחם. ולכן:

1. חייבת בחלה. 2. מערבים בה עירובי חצרות, ומשתתפים בה מבואות.

3. מברכים עליה המוציא, ומזמנים עליה. 4. יוצא בה ידי חובת מצה בליל פסח.

5. מותר לאפותה ביום טוב משום חלק הרועים. ואף אופה את כולה:

לרבה: הואיל ואילו היתה לו נבלה לפייס בה הכלבים, כל העיסה תאכל לאדם.

לרב חסדא: מדובר כשבזמן האפייה יש לו נבלה לפייס בה את הכלבים.

ג | **רב חסדא:** אם אפה לאחר שסעד סעודת יום טוב, מוכח שאפה לצורך חול ולוקה.

רבה: אינו לוקה. הואיל ואם יזדמנו לו אורחים, הפת תהיה ראויה לצורך יום טוב.

ד | **רב הונא:** אם רשאי לתת ככר אחת לקטן, מותר. משום שכל אחת מהכרות ראויה לו.

רב חסדא: אסור לאפות כל העיסה, כדין עיסה שחציה של ישראל וחציה של גוי.